

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 677/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie wydany w dniu 25 lipca 2023 roku w sprawie o sygn. akt II K 373/23.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	P. J.	Pełnomocnik pokrzywdzonego P. H. nadał w urzędzie pocztowym przed wyznaczonym terminem posiedzenia sądu I instancji (w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania) pismo zawierające oświadczenie o przystąpieniu pokrzywdzonego do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego oraz zawierające wniosek o orzeczenie w stosunku do P. J. na	Potwierdzenie nadania pism w dniach 20 lipca 2023 roku i 21 lipca 2023 roku z wydrukami śledzenia przesyłek i wiadomości e-mail przesłaną do Sądu Rejonowego w Bełchatowie.	k-181-187

		<p>podstawie art.46§1 kk obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej szkody w kwocie 26511,47 złotych oraz zadośćuczynienia w kwocie 10000 złotych za zniszczenie mu opinii, jako osobie z którą współpracował (łącznie kwoty 36511,47 złotych). Doprecyzował swój wniosek pismem z dnia 21 lipca 2023 roku wskazując podstawę prawną nałożenia ww. obowiązków - art. 67 §3 kk zamiast art. art.46§1 kk .</p>		
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

2.1.1.1	Potwierdzenie nadania pism w dniach 20 lipca 2023 roku i 21 lipca 2023 roku wraz z wydrukami śledzenia przesyłek i wiadomością e-mail przesłaną do Sądu Rejonowego w Bełchatowie	Pełnomocnik pokrzywdzonego P. H. nadał przed wyznaczonym terminem posiedzenia sądu I instancji (25.07.2023r.) pismo zawierające oświadczenie z treści, którego wynikało, że pokrzywdzony będzie działał w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego oraz zawierające wniosek o orzeczenie na rzecz P. H. przy warunkowym umorzeniu postępowania karnego w stosunku do oskarżonego P. J. - na podstawie art. 46 §1 kk obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej szkody w kwocie 26511,47 złotych i zadośćuczynienia w kwocie 10000 złotych za zniszczenie mu opinii, jako osobie z którą oskarżony współpracował przy naprawie samochodów. Pismo to wpłynęło do Sądu Rejonowego w Bełchatowie w dniu 24 lipca 2023 roku (k-117-119). Następnie pełnomocnik oskarżyciela	
---------	--	---	--

posiłkowego P. H. pismem z dnia 21 lipca 2023 roku sprecyzował swój wniosek w ten sposób, że wskazał, iż podstawą prawną nałożenia obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem i zadośćuczynienia jest art. 67 §3 kk. Także pismo to było nadane przed terminem posiedzenia, ale wpłynęło do sądu w dniu 25 lipca 2023 roku. Bezsporne jest, że sąd I instancji dysponował pismem zawierającym oświadczenie pełnomocnika pokrzywdzonego o przystąpieniu P. H. do sprawy w charakterze oskarżyciela posiłkowego oraz zawierającym wniosek o orzeczenie obowiązku od oskarżonego naprawienia w całości szkody i zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego w łącznej kwocie 36511,47 złotych. Tego rodzaju ustalenie wynika wprost z treści protokołu z posiedzenia sądu I instancji (k-158), w którym został

		ujawniony ww. wniosek.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut pierwszy apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. H. dotyczył obrazy prawa materialnego poprzez niezastosowanie art. 67§3 kk i nienałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w całości i	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	zadośćuczynienia pokrzywdzonemu.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut pierwszy zawarty w apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. H. nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego sąd obowiązany jest do nałożenia na sprawcę obowiązku naprawienia szkody wyłącznie wówczas, gdy powstanie szkody w zakresie dóbr pokrzywdzonego jest następstwem popełnionego przez niego przestępstwa oraz gdy szkoda taka w czasie warunkowego umorzenia postępowania karnego nadal istnieje (wyr. SN z 16.5.2002 r., III KK 189/02, Prok. i Pr. – wkł. 2002, Nr 12, poz. 5). Z analizy akt sprawy wynika, że pokrzywdzony odzyskał wszystkie przywłaszczone rzeczy przez oskarżonego i nie sygnalizował, aby			

były uszkodzone lub uległy zniszczeniu. Za takimi ustaleniami przemawiają zeznania P. H. złożone w dniu 20 marca 2023 roku (k-81) oraz pokwitowanie pisemne dotyczące odebranych rzeczy przez pokrzywdzonego (k-84). Także z treści apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie wynika, aby stan odzyskanych rzeczy był inny niż przed ich przywłaszczeniem przez oskarżonego. Z treści wniosku pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody oraz zadośćuczynienia na rzecz P. H. wynika, że szkoda u pokrzywdzonego powstała w wyniku zablokowania mu dostępu przez oskarżonego do pomieszczenia służącego jako warsztat do naprawy samochodów, w którym znajdowały się przywłaszczone narzędzia. W związku z takim działaniem

oskarżonego
pokrzywdzony nie
mógł dokończyć
naprawy samochodu
L. i dalej prowadzić
swojej działalności
gospodarczej.
Skutkiem braku
dostępu do
pomieszczenia
garażowego, w
którym był warsztat
samochodowy
pokrzywdzony
popadł w długi, gdyż
nie mógł pracować.
Wynikająca z tego
działania szkoda
materialna po
stronie
pokrzywdzonego
wskazana w
pisemnym wniosku
jego pełnomocnika
nie wynika
bezpośrednio z
czynu przypisanego
w zaskarżonym
wyroku
oskarżonemu.
Narzędzia
przywłaszczone
pokrzywdzonemu
nie zostały
uszkodzone, czy
zniszczone przez
oskarżonego, a
zatem roszczenie o
naprawienie
wyrządzonej szkody
związane jest z
brakiem możliwości
korzystania do
prowadzenia
działalności
gospodarczej z
pomieszczenia
garażowego (gdzie
znajdował się
warsztat P. J.

<p>naprawy samochodów), które było wcześniej udostępnione przez oskarżonego pokrzywdzonemu. Także nie zasługuje na uwzględnienie wniosek apelanta o nałożenie na oskarżonego obowiązku zadośćuczynienia w kwocie 10000 złotych na rzecz pokrzywdzonego za zniszczenie mu opinii, jako osobie z którą współpracował oskarżony przy naprawie samochodów, gdyż roszczenie to nie ma związku z przypisanym w zaskarżonym wyroku oskarżonemu czynem. Sąd okręgowy podziela stanowisko sądu I instancji, że wszelkich roszczeń z tego tytułu (w tym za bezumowne korzystanie z przywłaszczonych rzeczy) pokrzywdzony powinien dochodzić na drodze procesu cywilnego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie w stosunku do</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

<p>oskarżonego obowiązku zadośćuczynienia pokrzywdzonemu i naprawienia szkody - w zakresie wskazanym w piśmie z dnia 20 lipca 2023 roku tj. w kwocie 10000 złotych zadośćuczynienia i 26511,47 złotych z tytułu naprawienia całości wyrządzonej szkody.</p>	<p># niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Skoro niezasadny okazał się zarzut zawarty w punkcie pierwszym apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. H., to brak było podstaw do nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem i zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego zgodnie z wnioskiem apelanta.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut drugi apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. H.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>dotyczył obrazy przepisów postępowania mającej w postaci naruszenia art. 49a kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 67§3 kk poprzez przyjęcie, że żądanie obowiązku naprawienia szkody oraz zadośćuczynienia zostały zgłoszone po wydaniu wyroku - chociaż w rzeczywistości zostały zgłoszone wcześniej.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Z dokumentów dołączonych do apelacji przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego wynika, że wniósł do Sądu Rejonowego w Belchatowie przed terminem wyznaczonego posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania karnego pismo zawierające oświadczenie o przystąpieniu</p>				

pokrzywdzonego do udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego oraz zawierające wniosek o orzeczenie od oskarżonego na rzecz P. H. obowiązku zadośćuczynienia za zniszczenie mu opinii, jako osobie z którą oskarżony współpracował przy naprawie samochodów i naprawienia w całości szkody jaką wyrządził oskarżycielowi posiłkowemu w łącznej kwocie 36511,47 złotych. Podnieść należy, że sąd I instancji w protokole posiedzenia ujawnił treść pisma przesłanego przez pełnomocnika pokrzywdzonego P. H. wraz z zawartymi tam wnioskami o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia w łącznej kwocie 36511,47 złotych i zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego oraz oświadczeniem o zamiarze działania P. H. w charakterze oskarżyciela posiłkowego (k-158 akt). Sąd I instancji nie dysponował pismem z dnia

21 lipca 2023 roku, w którym pełnomocnik pokrzywdzonego jedynie doprecyzował podstawę prawną nałożenia ww. obowiązków na art. 67§3 kk zamiast błędnie wskazanego art. 46§1 kk w poprzednim piśmie z dnia 20 lipca 2023 roku. Sąd I instancji natomiast dysponował skanem tego pisma nadesłanym meilem przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (k-114-115). Wskazać należy, że pismo z dnia 21 lipca 2023 roku nadane było w terminie, jednak wpłynęło do sądu I instancji w dniu 25 lipca 2023 roku, a sędzia referent otrzymał je już po wydanym wyroku w tej sprawie. Nie ma to jednak znaczenia, gdyż wniosek o nałożenie ww. obowiązków sąd I instancji otrzymał przed terminem posiedzenia i przy instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego w sytuacji, gdyby szkoda wyrządzona przestępstwem zarzuconym (i

następnie
przypisanym)
oskarżonemu nie
została naprawiona
pokrzywdzonemu,
to sąd I instancji w
wyroku warunkowo
umarzającym
postępowanie karne
nakłada na sprawcę
zgodnie z treścią art.
67 §3 kk obowiązek
naprawienia szkody
w całości albo
w części (w
miarę możliwości
także obowiązek
zadośćuczynienia za
doznaną krzywdę)
lub zamiast tych
obowiązków orzeka
nawiązkę na rzecz
pokrzywdzonego.
Sąd I instancji
ustosunkował się do
złożonego wniosku
przez pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego
uzasadniając swoje
stanowisko, tym że
w chwili orzekania
nie istniała szkoda
wyrządzona
przestępstwem
popelnionym przez
oskarżonego, stąd
wszelkie roszczenia
wynikające z
wniosku
pełnomocnika
pokrzywdzonego
powinny być
rozstrzygnięte w
procesie cywilnym.
Nie ma racji ma
skarżący, że z treści
uzasadnienia sądu
I instancji (k-171)
wynika, że wniosek

o naprawienie
wyrządzonej szkody
i orzeczenie
zadośćuczynienia na
rzecz
pokrzywdzonego
pełnomocnik P.
H. wniósł po
wydanym wyroku.
Sąd I instancji
stwierdził koliczności
zgłaszane przez
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego już po
wydaniu wyroku w
niniejszej sprawie
nie mają z nią
związku, tym
bardziej orzekanie
zakazu zbliżania”.
Właśnie pisemny
wniosek o orzeczenie
wobec oskarżonego
zakazu zbliżania się
do pokrzywdzonego
był nadany w
urzędzie pocztowym
26 lipca 2023
roku, a więc
po wydanym wyroku
w przedmiotowej
sprawie
(k-162-163). Z treści
apelacji wniesionej
przez pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego wynika,
że tego wniosku
finalowo nie popiera
(k-179). Wywód
sądu rejonowego
dotyczył tego
wniosku, gdyż
wniosek zawarty w
piśmie
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego z dnia
20 lipca 2023

roku sąd ujawnił podczas posiedzenia w dniu 25 lipca 2023 roku. Zdaniem sądu okręgowego w realiach przedmiotowej sprawy żądanie pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego dotyczące nałożenia przez sąd obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej szkody i zadośćuczynienia od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego zostało złożone w terminie (przed posiedzeniem sądu I instancji dotyczącym warunkowego umorzenia postępowania karnego). Nie ma przy tym znaczenia, czy pełnomocnik pokrzywdzonego P. H. jako podstawę prawną takiego wniosku powołał przepis art. 46§1 kk czy przepis art. 67 §3 kk, gdyż wydając wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne w stosunku do oskarżonego, gdyby istniała szkoda w związku z przypisanym mu czynem, to sąd obligatoryjnie powinien nałożyć obowiązek

<p>naprawienia szkody w całości lub części (także w miarę możliwości obowiązek zadośćuczynienia) lub orzec nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego zgodnie z treścią art. 67 §3 kk. Zdaniem sądu okręgowego trafnie ustalił sąd I instancji, że szkoda w związku z przypisanym oskarżonemu czynem w chwili wydania wyroku w przedmiotowej sprawie nie występowała. Podnieść należy, że wszystkie narzędzia, które przywłaszczył oskarżony zostały pokrzywdzonemu zwrócone. Nie były one uszkodzone lub zniszczone.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie w stosunku do oskarżonego obowiązku zadośćuczynienia pokrzywdzonemu i naprawienia szkody - w zakresie wskazanym w piśmie z dnia 20 lipca 2023 roku tj. w kwocie 10000 złotych zadośćuczynienia i</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

26511,47 złotych z tytułu naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem.				
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Skoro niezasadny okazał się zarzut zawarty w punkcie drugim apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. H., to brak było podstaw do nałożenia na oskarżonego obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem i zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego.				
3.3.	Zarzut trzeci apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. H. dotyczył błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mającego wpływ na treść zapadłego wyroku poprzez przyjęcie , że P. H. wynajmował przedmiotowe pomieszczenie od oskarżonego - w sytuacji gdy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>oskarżony nie był i nie jest właścicielem tego pomieszczenia - nie mógł go więc wynajmować, zaś czyn, którego dopuścił się oskarżony nie wynikał z chęci odzyskania pieniędzy od pokrzywdzonego - tylko z czystej złośliwości dotyczył obrazy prawa materialnego poprzez niezastosowanie art. 67§3 kk i nienałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody w całości i zadośćuczynienia pokrzywdzonemu</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut zawarty w punkcie trzecim apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego jest zasadny w części dotyczącej ustalenia, że oskarżony nie wynajmował pokrzywdzonemu pomieszczenia garażowego, gdyż nie był właścicielem nieruchomości, na której prowadził</p>				

działalność gospodarczą. Sąd I instancji natomiast ustalił, że oskarżony nie miał zamiaru oddać rzeczy należących do pokrzywdzonego, które znajdowały się w warsztacie samochodowym, do którego nie miał dostępu P. H.. Gdyby przyjąć, że działanie P. J. było spowodowane tylko i wyłącznie w celu zmuszenia pokrzywdzonego do zapłaty umówionej opłaty za korzystanie z udostępnionego mu pomieszczenia warsztatu samochodowego, to w ogóle nie doszłoby do przestępstwa przywłaszczenia. Ponieść należy, że elementem konstytutywnym dla przestępstwa przywłaszczenia z art. 284 § 1 KK jest zamiar włączenia cudzej rzeczy do majątku sprawy (animus rem sibi habendi). Postąpienia z rzeczą, jak z własną. Innymi słowy, uznanie przez sprawcę, że rzecz należy do niego, stanowi jego własność (zob: Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu II Wydział Karny z

dnia 20,12.2021 r.,
II AKA 418/21).
Sąd I instancji
w ustalonym stanie
faktycznym
wskazał „, dokonując
analizy stanu
faktycznego
stwierdzić należy, iż
oskarżony
przywłaszczył
narzędzia należące
do pokrzywdzonego,
bowiem pomiędzy
mężczyznami doszło
do nieporozumienia,
co do konieczności
uiszczenia czynszu
za wynajmowane
pomieszczenie przez
P. H.. Jak już Sąd
nadmieniał, w takiej
sytuacji jednak
oskarżony winien
skierować sprawę na
drogę postępowania
cywilnego,
tymczasem on mimo
wielokrotnych próśb
ze strony P.
H., a następnie
Policji, nie chciał
wydać przedmiotów
z wynajmowanego
pomieszczenia”.
Właśnie zdaniem
sądu okręgowego
zachowanie
oskarżonego
świadczy o tym,
że działał on z
zamiarem
bezpośrednim
przywłaszczenia
narzędzi należących
do pokrzywdzonego
niezależnie od
roszczeń
finansowych, które
miał do

pokrzywdzonego P. H.. Podnieść należy, że oskarżony miał dostatecznie dużo czasu, aby wydać narzędzia znajdujące się w pomieszczeniu jego warsztatu pokrzywdzonemu, ale tego dobrowolnie nie uczynił. Dopiero po przeszukaniu przez funkcjonariuszy Policji w dniu 20 marca 2023 roku nieruchomości znajdującej się na ulicy (...) w B., gdzie oskarżony w jednym z pomieszczeń garażowych miał warsztat samochodowy, zostały zabezpieczone znajdujące się w nim rzeczy będące własnością P. H., które następnie zostały mu w tym samym dniu zwrócone. Faktem jest, że oskarżony wielokrotnie deklarował, że chce wydać te rzeczy pokrzywdzonemu, ale mimo prób ich odzyskania przez P. H. dobrowolnie do tego nie doszło. Z analizy akt sprawy wynika, że oskarżony prowadził swoją działalność gospodarczą w domu rodziców. Nie doszło

<p>do zawarcia umowy najmu pomieszczenia w tej posesji pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym. Strony zawarły porozumienie ustne, że oskarżony użyczy pokrzywdzonemu pomieszczenie garażowe w tej posesji, gdzie będzie mógł prowadzić swoją działalność gospodarczą w zamian za miesięczną opłatę w kwocie 1050 złotych. Tego rodzaju porozumienie potwierdził pokrzywdzony w złożonych zeznaniach, stąd nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy czy oskarżony był właścicielem posesji, na której znajdował się jego warsztat samochodowy i czy zawarł z pokrzywdzonym umowę najmu tego pomieszczenia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie w stosunku do oskarżonego obowiązku zadośćuczynienia</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>pokrzywdzonemu i naprawienia szkody - w zakresie wskazanym w piśmie z dnia 20 lipca 2023 roku tj. w kwocie 10000 złotych zadośćuczynienia i 26511,47 złotych z tytułu naprawienia wyrządzonej szkody przestępstwem.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Podniesiony zarzut przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego nie ma znaczenia dla oceny czy w chwili wyrokowania istniała szkoda wyrządzona przestępstwem przez oskarżonego pokrzywdzonemu, stąd nie jest zasadny wniosek apelanta o zmianę zaskarżonego wyroku w sposób postulowany w złożonej apelacji.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd okręgowy utrzymał w mocy wyrok sądu meriti, który został zaskarżony na niekorzyść oskarżonego przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. H..	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Skoro zarzuty podnoszone w apelacji przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego P. H. nie zasługiwały na uwzględnienie, a brak było podstaw do zmiany lub uchylecia wyroku sądu I instancji z urzędu, to należało	

zaskarżony wyrok utrzymać w mocy.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Punkt 2 wyroku sądu okręgowego.	O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 624 §1 kpk. Sąd okręgowy		

	zwolnił oskarżyciela posiłkowego P. H. od opłaty za drugą instancję i zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze, gdyż przemawiają za tym względy słuszności.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego P. H.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżony jest brak orzeczenia na podstawie art. 67 §3 kk obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej szkody przestępstwem i zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonego.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana